

3. A referencia (4) do punto 4 do anexo II do Real decreto 256/2003, do 28 de febreiro, substitúese pola seguinte:

(4) Informe da Comisión Europea sobre a relación entre os resultados analíticos, a incerteza da medida, os factores de recuperación e as disposicións previstas na lexislación alimentaria da Unión Europea (European Commission Report on the relationship between analytical results, the measurement of uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food legislation), 2004.

(http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/sampling_en.htm)

MINISTERIO DE TRABAJO E ASUNTOS SOCIAIS

18262 *REAL DECRETO 1311/2005, do 4 de novembro, sobre a protección da saúde e a seguranza dos traballadores fronte aos riscos derivados ou que poidan derivarse da exposición a vibracións mecánicas.* («BOE» 265, do 5-11-2005.)

A Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, determina o corpo básico de garantías e responsabilidades preciso para establecer un adecuado nivel de protección da saúde dos traballadores fronte aos riscos derivados das condicións de traballo, no marco dunha política coherente, coordinada e eficaz.

Segundo o artigo 6 da lei, son as normas regulamentarias as que deben ir concretando os aspectos máis técnicos das medidas preventivas e establecer as medidas mínimas que deben adoptarse para a adecuada protección dos traballadores. Entre tales medidas encóntranse as destinadas a garantir a protección dos traballadores contra os riscos derivados da exposición ás vibracións mecánicas.

Así mesmo, a seguranza e a saúde dos traballadores foron obxecto de diversos convenios da Organización Internacional do Traballo ratificados por España e que, por tanto, forman parte do noso ordenamento xurídico. Destaca, polo seu carácter xeral, o Convenio número 155, do 22 de xuño de 1981, sobre seguranza e saúde dos traballadores e lugar de traballo, ratificado por España o 26 de xullo de 1985.

No ámbito da Unión Europea, o artigo 137 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea establece como obxectivo a mellora, en concreto, do ámbito de traballo, para protexer a saúde e seguranza dos traballadores. Con esa base xurídica, a Unión Europea foise dotando nos últimos anos dun corpo normativo altamente avanzado que se dirixe a garantir un mellor nivel de protección da saúde e de seguranza dos traballadores.

Ese corpo normativo está integrado por diversas directivas específicas. No ámbito da protección dos traballadores contra os riscos relacionados coa exposición a vibracións mecánicas, foi adoptada a Directiva 2002/44/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de xuño de 2002, sobre as disposicións mínimas de seguranza e de saúde relativas á exposición dos traballadores aos riscos derivados dos axentes físicos (vibracións). Mediante este real decreto procédese á transposición ao dereito español do contido desta directiva.

O real decreto consta de oito artigos, unha disposición adicional, unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria, dúas disposicións derradeiras e un anexo. A norma determina no seu articulado o obxecto e o ámbito

de aplicación referido ás actividades en que os traballadores estean ou poidan estar expostos a riscos derivados de vibracións mecánicas como consecuencia do seu traballo; inclúe o que, para os efectos do real decreto, debe entenderse por vibración transmitida ao sistema man-braza e vibración transmitida ao corpo enteiro; especifica os valores límite de exposición diaria e os valores de exposición diaria que dan lugar a unha acción, tanto para a vibración transmitida ao sistema man-braza como para a vibración transmitida ao corpo enteiro, así como a posibilidade, que a directiva tamén outorga, de establecer como excepción determinadas circunstancias e o procedemento que debe seguirse para iso; prevé diversas especificacións relativas á determinación e avaliación dos riscos, e establece, en primeiro lugar, a obriga de que o empresario efectúe unha avaliación dos niveis de vibracións mecánicas a que estean expostos os traballadores, que incluírá, en caso necesario, unha medición; regula as disposicións encamiñadas a evitar ou a reducir a exposición, de maneira que os riscos derivados da exposición a vibracións mecánicas se eliminen na súa orixe ou se reduzan ao nivel máis baixo posible.

Tamén inclúe a obriga de que o empresario estableza e execute un programa de medidas técnicas e/ou de organización, ademais dunha listaxe dos factores que, especialmente, deben ser tomados en consideración; especifica que os traballadores non deberán estar expostos en ningún caso a valores superiores ao valor límite de exposición e introduce a excepción outorgada pola directiva, de xeito que determinadas disposicións non serán de aplicación nos sectores da navegación marítima e aérea no que respecta ás vibracións transmitidas ao corpo enteiro en determinadas condicións e cunha serie de garantías adicionais; recolle dous dos dereitos básicos en materia preventiva, como son a necesidade de formación dos traballadores e a información a estes, así como a forma de exercer os traballadores o seu dereito a seren consultados e a participaren nos aspectos relacionados coa prevención; establécense disposicións relativas á vixilancia da saúde dos traballadores en relación cos riscos por exposición a vibracións mecánicas, tendo en conta que o seu obxectivo é a prevención e o diagnóstico precoz de calquera dano para a saúde como consecuencia da exposición a vibracións mecánicas e que os resultados da vixilancia deberán terse en conta ao aplicar medidas preventivas nun lugar de traballo concreto.

A propia directiva reconece que determinados equipos non permiten respectar os valores límite de exposición, debido fundamentalmente a dificultades tecnolóxicas. Debido a iso, o real decreto optou polo mantemento de períodos transitorios que, no entanto, non esgotan inicialmente os prazos establecidos pola directiva. Ao mesmo tempo, o real decreto establece un mandato a prol do Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo para que realice os estudos especializados en materia de vibracións mecánicas, tendo en conta o estado da técnica e experiencia obtida noutros estados. Para non perder a opción dos períodos transitorios que a directiva concede, a norma establece que o Goberno, á vista dos estudos realizados polo Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo e logo de consulta ás organizacións sindicais e empresariais máis representativas, procederá á modificación do real decreto para determinar a data definitiva de aplicación das obrigas previstas no artigo 5.3, para o que poderá prorrogar os prazos ata os permitidos pola directiva.

A disposición adicional única inclúe unha disposición que resulta fundamental para dar cumprimento ao disposto na directiva. En efecto, con obxecto de que o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais conte coa información pertinente que lle permita xustificar as excepcións aplicadas no noso país, e poida remitirlle á Comisión Europea a información requirida na directiva, as autoridades labo-

rais competentes deberán remitir cada catro anos contados desde a entrada en vigor deste real decreto ao Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais a listaxe das excepcións que nos seus respectivos territorios se apliquen, indicando as circunstancias e razóns precisas que fundamentan as ditas excepcións.

Na elaboración deste real decreto foron consultadas as organizacións sindicais e empresariais máis representativas e oída a Comisión Nacional de Seguridade e Saúde no Traballo.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Traballo e Asuntos Sociais, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 4 de novembro de 2005,

DISPÓN O :

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. Este real decreto ten por obxecto, no marco da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, establecer as disposicións mínimas para a protección dos traballadores fronte aos riscos para a súa seguridade e a súa saúde derivados ou que poidan derivarse da exposición a vibracións mecánicas.

2. As disposicións deste real decreto aplicaranse ás actividades en que os traballadores estean ou poidan estar expostos a riscos derivados de vibracións mecánicas como consecuencia do seu traballo.

3. As disposicións do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento dos servizos de prevención, aplicaranse plenamente ao conxunto do ámbito previsto no punto 1, sen prexuízo das disposicións máis específicas previstas neste real decreto.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos deste real decreto, entenderase por:

a) Vibración transmitida ao sistema man-brazo: a vibración mecánica que, cando se transmite ao sistema humano de man e brazo, supón riscos para a saúde e a seguridade dos traballadores, en particular, problemas vasculares, de ósos ou de artellos, nerviosos ou musculares.

b) Vibración transmitida ao corpo enteiro: a vibración mecánica que, cando se transmite a todo o corpo, leva consigo riscos para a saúde e a seguridade dos traballadores, en particular, lumbalxias e lesións da columna vertebral.

Artigo 3. *Valores límite de exposición e valores de exposición que dan lugar a unha acción.*

1. Para a vibración transmitida ao sistema man-brazo:

a) O valor límite de exposición diaria normalizado para un período de referencia de oito horas fíxase en 5 m/s².

b) O valor de exposición diaria normalizado para un período de referencia de oito horas que dá lugar a unha acción fíxase en 2,5 m/s².

A exposición do traballador á vibración transmitida ao sistema man-brazo avaliarase ou medirase de acordo co disposto no punto A.1 do anexo.

2. Para a vibración transmitida ao corpo enteiro:

a) O valor límite de exposición diaria normalizado para un período de referencia de oito horas fíxase en 1,15 m/s².

b) O valor de exposición diaria normalizado para un período de referencia de oito horas que dá lugar a unha acción fíxase en 0,5 m/s².

A exposición do traballador á vibración transmitida ao corpo enteiro avaliarase ou medirase de acordo co disposto no punto B.1 do anexo.

3. Cando a exposición dos traballadores ás vibracións mecánicas sexa de forma habitual inferior aos valores de exposición diaria establecidos no punto 1.b) e no punto 2.b), pero varíe substancialmente dun período de traballo ao seguinte e poida superar ocasionalmente o valor límite correspondente, o cálculo do valor medio de exposición ás vibracións poderá facerse sobre a base dun período de referencia de 40 horas, en lugar de oito horas, sempre que poida xustificarse que os riscos resultantes do réxime de exposición ao que está sometido o traballador son inferiores aos que resultarían da exposición ao valor límite de exposición diaria.

A dita circunstancia deberá ser razoada polo empresario, ser previamente consultada cos traballadores e/ou os seus representantes, constar de forma fidedigna na avaliación de riscos laborais e comunicarse á autoridade laboral mediante o envío a esta da parte da avaliación de riscos onde se xustifica a excepción, para que esta poida comprobar que se dan as condicións motivadoras da utilización deste procedemento.

Artigo 4. *Determinación e avaliación dos riscos.*

1. O empresario deberá realizar unha avaliación e, en caso necesario, a medición dos niveis de vibracións mecánicas a que estean expostos os traballadores, no marco do disposto no artigo 16 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, e na sección 1.ª do capítulo II do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro. A medición deberá efectuarse de conformidade co punto A.2 ou co punto B.2 do anexo, segundo proceda.

2. Para avaliar o nivel de exposición á vibración mecánica, poderá recorrerse á observación dos métodos de traballo concretos e remitirse á información apropiada sobre a magnitude probable da vibración do equipo ou do tipo de equipo utilizado nas condicións concretas de utilización, incluída a información facilitada polo fabricante. Esta operación é diferente da medición, que precisa do uso de aparellos específicos e dunha metodoloxía adecuada.

O empresario deberá xustificar, se é o caso, que a natureza e o alcance dos riscos relacionados coas vibracións mecánicas fan innecesaria unha avaliación máis detallada destes.

3. A avaliación e a medición mencionadas no punto 1 programaranse e efectuaranse a intervalos establecidos de conformidade co artigo 6.2 do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, e serán realizadas por persoal que conte coa titulación superior en prevención de riscos laborais coa especialidade de hixiene industrial, atendendo ao disposto nos artigos 36 e 37 do dito regulamento e no seu capítulo III, en canto á organización de recursos para o desenvolvemento de actividades preventivas.

A avaliación dos riscos deberá manterse actualizada e revisarse de acordo co indicado no artigo 6.1 do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

Os datos obtidos da avaliación e/ou da medición do nivel de exposición ás vibracións mecánicas conservaranse de maneira que permita a súa consulta posterior. A documentación da avaliación axustarase ao disposto no artigo 23 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, e no artigo 7 do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

4. De conformidade co disposto nos artigos 15 e 16 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, o empresario, ao ava-

liar os riscos, concederá particular atención aos seguintes aspectos:

- a) O nivel, o tipo e a duración da exposición, incluída toda exposición a vibracións intermitentes ou a sacudidas repetidas.
- b) Os valores límite de exposición e os valores de exposición que dan lugar a unha acción previstos no artigo 3.
- c) Todos os efectos que garden relación coa saúde e a seguranza dos traballadores especialmente sensibles expostos ao risco, incluídas as traballadoras embarazadas.
- d) Todos os efectos indirectos para a seguranza dos traballadores derivados da interacción entre as vibracións mecánicas e o lugar de traballo ou outro equipo de traballo.
- e) A información facilitada polos fabricantes do equipo de traballo de acordo co disposto na normativa que regula a seguranza na comercialización dos ditos equipos.
- f) A existencia de equipos substitutivos concibidos para reducir os niveis de exposición ás vibracións mecánicas.
- g) A prolongación da exposición ás vibracións transmitidas ao corpo enteiro despois do horario de traballo, baixo a responsabilidade do empresario.
- h) Condicións de traballo específicas, tales como traballar a temperaturas baixas.
- i) A información apropiada derivada da vixilancia da saúde dos traballadores incluída a información científico-técnica publicada, na medida en que sexa posible.

5. En función dos resultados da avaliación, o empresario deberá determinar as medidas que deban adoptarse de acordo cos artigos 5 e 6 deste real decreto, e planificará a súa execución de acordo co establecido na sección 2.ª do capítulo II do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

Artigo 5. *Disposicións encamiñadas a evitar ou a reducir a exposición.*

1. Tendo en conta os avances técnicos e a dispoñibilidade de medidas de control do risco na súa orixe, os riscos derivados da exposición a vibracións mecánicas deberán eliminarse na súa orixe ou reducirse ao nivel máis baixo posible.

A redución destes riscos basearase nos principios da acción preventiva establecidos no artigo 15 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

2. Sobre a base da avaliación dos riscos mencionada no artigo 4, cando se excedan os valores establecidos no punto 1.b) e no punto 2.b) do artigo 3, o empresario establecerá e executará un programa de medidas técnicas e/ou de organización destinado a reducir ao mínimo a exposición ás vibracións mecánicas e os riscos que se derivan desta, tomando en consideración, especialmente:

- a) Outros métodos de traballo que reduzan a necesidade de expoñerse a vibracións mecánicas.
- b) A elección do equipo de traballo adecuado, ben deseñado desde o punto de vista ergonómico e xerador do menor nivel de vibracións posible, tendo en conta o traballo ao que está destinado.
- c) A subministración de equipo auxiliar que reduza os riscos de lesión por vibracións, por exemplo, asentos, amortecedores ou outros sistemas que atenuen eficazmente as vibracións transmitidas ao corpo enteiro e asas, mangos ou cubertas que reduzan as vibracións transmitidas ao sistema man-braza.
- d) Programas apropiados de mantemento dos equipos de traballo, do lugar de traballo e dos postos de traballo.

e) A concepción e disposición dos lugares e postos de traballo.

f) A información e formación adecuadas aos traballadores sobre o manexo correcto e en forma segura do equipo de traballo, para así reducir ao mínimo a exposición a vibracións mecánicas.

g) A limitación da duración e intensidade da exposición.

h) Unha ordenación adecuada do tempo de traballo.

i) A aplicación das medidas necesarias para protexer do frío e da humidade os traballadores expostos, incluíndo a subministración de roupa adecuada.

3. Os traballadores non deberán estar expostos en ningún caso a valores superiores ao valor límite de exposición. Se, malia as medidas adoptadas polo empresario en aplicación do disposto neste real decreto, se superase o valor límite de exposición, o empresario tomará de inmediato medidas para reducir a exposición a niveis inferiores ao dito valor límite. Así mesmo, determinará as causas polas que se superou o valor límite de exposición e modificará, en consecuencia, as medidas de protección e prevención, para evitar que se volva exceder.

4. O disposto no punto anterior non será de aplicación nos sectores da navegación marítima e aérea no que respecta ás vibracións transmitidas ao corpo enteiro, cando, tendo en conta o estado actual da técnica e as características específicas do lugar de traballo, non sexa posible respectar o valor límite de exposición malia a posta en práctica de medidas técnicas e/ou de organización.

O uso desta excepción só poderá facerse en circunstancias debidamente xustificadas e respectando os principios xerais da protección da saúde e seguranza dos traballadores. Para iso o empresario deberá contar coas condicións que garantan, tendo en conta as circunstancias particulares, a redución a un mínimo dos riscos derivados delas, e sempre que se ofrezca aos traballadores afectados o reforzo da vixilancia da súa saúde especificado no último parágrafo do artigo 8.1.

A utilización desta excepción deberá ser razoada polo empresario, ser previamente consultada cos traballadores e/ou os seus representantes, constar de forma explícita na avaliación de riscos laborais e comunicarse á autoridade laboral mediante o envío a esta da parte da avaliación de riscos onde se xustifica a excepción, para que esta poida comprobar que se dan as condicións motivadoras da utilización da excepción.

5. De conformidade co disposto no artigo 25 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, o empresario adaptará as medidas mencionadas neste artigo ás necesidades dos traballadores especialmente sensibles a determinados riscos.

Artigo 6. *Información e formación dos traballadores.*

De conformidade co disposto nos artigos 18.1 e 19 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, o empresario velará por que os traballadores expostos a riscos derivados de vibracións mecánicas no lugar de traballo e/ou os seus representantes reciban información e formación relativas ao resultado da avaliación dos riscos prevista no artigo 4.1 deste real decreto, en particular sobre:

a) As medidas tomadas en aplicación deste real decreto para eliminar ou reducir ao mínimos riscos derivados da vibración mecánica.

b) Os valores límite de exposición e os valores de exposición que dan lugar a unha acción.

c) Os resultados das avaliacións e medicións da vibración mecánica efectuadas en aplicación do artigo 4 e os danos para a saúde que podería comportar o equipo de traballo utilizado.

d) A conveniencia e o modo de detectar e informar sobre signos de danos para a saúde.

e) As circunstancias en que os traballadores teñen dereito a unha vixilancia da súa saúde.

f) As prácticas de traballo seguras, para reducir ao mínimo a exposición ás vibracións mecánicas.

Artigo 7. *Consulta e participación dos traballadores.*

A consulta e participación dos traballadores sobre as cuestións a que se refire este real decreto realizaranse de conformidade co disposto no artigo 18.2 e no capítulo V da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

Artigo 8. *Vixilancia da saúde.*

1. Cando a avaliación de riscos prevista no artigo 4.1 poña de manifesto a existencia dun risco para a saúde dos traballadores, o empresario deberá levar a cabo unha vixilancia da saúde dos ditos traballadores, de conformidade co disposto neste artigo, no artigo 22 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, e no artigo 37.3 do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

A vixilancia da saúde, cuxos resultados se terán en conta ao aplicar medidas preventivas nun lugar de traballo concreto, terá como obxectivo a prevención e o diagnóstico precoz de calquera dano para a saúde como consecuencia da exposición a vibracións mecánicas. A dita vixilancia será apropiada cando:

a) A exposición do traballador ás vibracións sexa tal que poida establecerse unha relación entre a dita exposición e unha enfermidade determinada ou un efecto nocivo para a saúde.

b) Haxa probabilidades de contraer a dita enfermidade ou padecer o efecto nocivo nas condicións laborais concretas do traballador.

c) Existan técnicas probadas para detectar a enfermidade ou o efecto nocivo para a saúde.

En calquera caso, todo traballador exposto a niveis de vibracións mecánicas superiores aos valores establecidos no punto 1.b) e no punto 2.b) do artigo 3 terá dereito a unha vixilancia da saúde apropiada.

Naqueles casos sinalados no artigo 3.3 e no artigo 5.4, en que non poida garantirse o respecto do valor límite de exposición, o traballador terá dereito a unha vixilancia da saúde reforzada, que poderá incluír un aumento da súa periodicidade.

2. A vixilancia da saúde incluírá a elaboración e actualización da historia clínico-laboral dos traballadores suxeitos a ela de acordo co disposto no punto 1. O acceso, confidencialidade e contido das ditas historias axustarase ao establecido nos puntos 2, 3 e 4 do artigo 22 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, e o artigo 37.3.c) do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro. O traballador terá acceso, logo de solicitude, ao historial que o afecte persoalmente.

3. Cando a vixilancia da saúde poña de manifesto que un traballador padece unha enfermidade ou doenza diagnosticable que, en opinión do médico responsable da vixilancia da saúde, sexa consecuencia, en todo ou en parte, dunha exposición a vibracións mecánicas no lugar de traballo:

a) O médico comunicarlle ao traballador o resultado que lle atinxe persoalmente; en particular, informáralo e aconsellarao sobre a vixilancia da saúde a que deberá someterse ao final da exposición.

b) O empresario deberá recibir información obtida a partir da vixilancia da saúde, conforme o establecido no artigo 22 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

c) Pola súa parte, o empresario deberá:

1.º Revisar a avaliación dos riscos efectuada de acordo co artigo 4.

2.º Revisar as medidas previstas para eliminar ou reducir os riscos de acordo co disposto no artigo 5.

3.º Ter en conta as recomendacións do médico responsable da vixilancia da saúde ao aplicar calquera outra medida que se considere necesaria para eliminar ou reducir riscos de acordo co disposto no artigo 5, incluída a posibilidade de lle asignar ao traballador outro traballo onde non exista risco de exposición.

4.º Dispor un control continuado da saúde do traballador afectado e o exame do estado de saúde dos demais traballadores que sufrisen unha exposición similar. En tales casos, o médico responsable da vixilancia da saúde poderá propor que as persoas expostas se sometan a un recoñecemento médico.

Disposición adicional única. *Información das autoridades laborais.*

Para os efectos de dar cumprimento ao disposto no artigo 10.4 da Directiva 2002/44/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de xuño de 2002, sobre as disposicións mínimas de seguranza e de saúde relativas á exposición dos traballadores aos riscos derivados dos axentes físicos (vibracións), a autoridade laboral competente remitirá cada catro anos desde a entrada en vigor deste real decreto ao Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais a listaxe das excepcións que nos seus respectivos territorios se apliquen en virtude do disposto nos artigos 3.3 e 5.4, indicando as circunstancias e razóns precisas que fundamentan as ditas excepcións.

Disposición transitoria única. *Normas transitorias.*

Cando se utilicen equipos de traballo postos á disposición dos traballadores antes do 6 de xullo de 2007 e que non permitan respectar os valores límite de exposición tendo conta os últimos avances da técnica e/ou da posta en práctica de medidas de organización, as obrigas previstas no artigo 5.3 non serán de aplicación ata o 6 de xullo de 2008 e, no caso particular dos equipos utilizados nos sectores agrícola e silvícola, ata o 6 de xullo de 2011.

O Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo, como órgano científico-técnico especializado da Administración xeral do Estado, no exercicio da súa función de investigación, estudo e divulgación en materia de prevención de riscos laborais de conformidade co artigo 8 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, deberá realizar antes do 31 de decembro de 2007 estudos técnicos especializados en materia de vibracións mecánicas, tendo en conta o estado da técnica e a experiencia obtida noutros Estados.

A vista de tales estudos, o Goberno, logo de consulta ás organizacións sindicais e empresariais máis representativas, procederá á modificación deste real decreto para determinar a data definitiva de aplicación das obrigas previstas no artigo 5.3, e poderá prorrogar os prazos a que se refire o parágrafo primeiro desta disposición transitoria nos termos do artigo 9 da Directiva 2002/44/CE, do Parlamento Europeo e de Consello, do 25 de xuño de 2002, sobre as disposicións mínimas de seguranza e saúde relativas á exposición dos traballadores aos riscos derivados dos axentes físicos (vibracións).

Disposición derogatoria única. *Alcance da derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se o poñan ao previsto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Elaboración e actualización da guía técnica.*

O Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo, de acordo co disposto no artigo 5.3 do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, elaborará e manterá actualizada unha guía técnica de carácter non vinculante, para a avaliación e prevención dos riscos derivados da exposición a vibracións mecánicas.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento.*

Autorízase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais, logo de informe da Comisión Nacional de Seguridade e Saúde no Traballo, para ditar cantas disposicións sexan necesarias para a aplicación e desenvolvemento deste real decreto, así como para incorporar ao anexo as adaptacións de carácter estritamente técnico adoptadas pola Comisión Europea de conformidade co disposto nos artigos 11 e 12 da Directiva 2002/44/CE.

Dado en Madrid o 4 de novembro de 2005.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

ANEXO

A. *Vibración transmitida ao sistema man-brazo*

1. *Avaliación da exposición.*—A avaliación do nivel de exposición á vibración transmitida ao sistema man-brazo baséase no cálculo do valor de exposición diaria, normalizado para un período de referencia de oito horas, $A(8)$, expresada como a raíz cadrada da suma dos cadrados (valor total) dos valores eficaces de aceleración ponderada en frecuencia, determinados segundo os eixes ortogonais a_{hwz} , a_{hwy} e a_{hwz} , como se define nos capítulos 4 e 5 e no anexo A da norma UNE-EN ISO 5349-1 (2002).

A avaliación do nivel de exposición pode efectuarse mediante unha estimación baseada nas informacións relativas ao nivel de emisión dos equipos de traballo utilizados, proporcionadas polos fabricantes dos ditos materiais e mediante a observación das prácticas de traballo específicas ou mediante medición.

2. *Medición.*—Cando se proceda á medición, de conformidade co artigo 4.1:

a) Os métodos utilizados poderán implicar unha mostraxe, que deberá ser representativa da exposición do traballador ás vibracións mecánicas en cuestión; os métodos e aparellos utilizados deberán adaptarse ás características específicas das vibracións mecánicas que deban medirse, aos factores ambientais e ás características dos aparellos de medida, de acordo coa norma UNE-EN ISO 5349-2 (2002).

b) Cando se trate de aparellos que deban sosterse con ambas as mans, as medicións deberán realizarse en cada man. A exposición será determinada por referencia ao valor máis elevado; tamén se dará información sobre a outra man.

3. *Interferencias.*—As disposicións do artigo 4.4.d) aplicaranse, en particular, cando as vibracións mecánicas dificulten a correcta manipulación dos controis ou a boa lectura dos aparellos indicadores.

4. *Riscos indirectos.*—As disposicións do artigo 4.4.d) aplicaranse, en particular, cando as vibracións mecánicas

prexudiquen a estabilidade das estruturas ou o bo estado dos elementos de unión.

5. *Equipos de protección individual.*—Os equipos de protección individual contra a vibración transmitida ao sistema man-brazo poden contribuir ao programa de medidas mencionado no artigo 5.2.

B. *Vibración transmitida ao corpo enteiro*

1. *Avaliación da exposición.*—A avaliación do nivel de exposición ás vibracións baséase no cálculo da exposición diaria $A(8)$ expresada como a aceleración continua equivalente para un período de oito horas, calculada como o maior dos valores eficaces das aceleracións ponderadas en frecuencia determinadas segundo os tres eixes ortogonais ($1,4_{awxz}$, $1,4_{awyz}$, a_{wz} , para un traballador sentado ou de pé), de conformidade cos capítulos 5, 6 e 7, o anexo A e o anexo B da norma ISO 2631-1 (1997).

A avaliación do nivel de exposición pode efectuarse mediante unha estimación baseada nas informacións relativas ao nivel de emisión dos equipos de traballo utilizados, proporcionadas polos fabricantes dos ditos materiais e mediante a observación das prácticas de traballo específicas ou mediante medición.

No sector da navegación marítima poderán terse en conta unicamente, para a avaliación das exposicións, as vibracións de frecuencia superior a 1 Hz.

2. *Medición.*—Cando se proceda á medición, de conformidade co artigo 4.1, os métodos utilizados poderán implicar unha mostraxe, que deberá ser representativa da exposición do traballador ás vibracións mecánicas en cuestión. Os métodos utilizados deberán adaptarse ás características específicas das vibracións mecánicas que deban medirse, aos factores ambientais e ás características dos aparellos de medida.

3. *Interferencias.*—As disposicións do artigo 4.4.d) aplicaranse, en particular, cando as vibracións mecánicas dificulten a correcta manipulación dos controis ou a boa lectura dos aparellos indicadores.

4. *Riscos indirectos.*—As disposicións do artigo 4.4.d) aplicaranse, en particular, cando as vibracións mecánicas prexudiquen a estabilidade das estruturas ou o bo estado dos elementos de unión.

5. *Prolongación da exposición.*—As disposicións do artigo 4.4.g) aplicaranse, en particular, cando a natureza da actividade implique a utilización por parte dos traballadores de locais de descanso baixo responsabilidade do empresario; excepto en casos de forza maior, a exposición do corpo enteiro ás vibracións nestes locais debe reducirse a un nivel compatible coas funcións e condicións de utilización destes locais.

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

18263 *REAL DECRETO 1260/2005, do 21 de outubro, polo que se establece a normativa básica das axudas estatais ao sacrificio en matadoiro de galiñas poñedoras afectadas ou sospeitosas de salmonelose de importancia para a saúde pública.* («BOE» 265, do 5-11-2005.)

Dentro do Programa nacional de vixilancia e control de salmonelose en explotacións de aves poñedoras cuxos ovos se destinen a comercialización para consumo humano, establecido mediante a Orde PRE/1377/2005,